

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14C/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319201483
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4319201483.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou, v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, Bratislava, IČO: 36 062 235, zastúpená: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, proti žalovanému: V. H., J.. XX. XX. XXXX, G. M. XXXX/XX, Š., o zaplatenie 2.983,20 eura, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenu súdu dňa 11. 04. 2019, sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia 2.983,20 eura a trov konania. Dôvodil tým, že žalovaný ako vodič motorového vozidla zn. VAZ 2103 ev. č. X. XX-XX zapríčinil dňa 19. 07. 1998 v Šahách na ceste č. 66 v km 2 dopravnú nehodu a to tak, že po požití alkoholických nápojov nevenoval dostatočne pozornosť vedeniu motorového vozidla, pri odbočovaní doľava nedal prednosť v jazde protiidúcemu motocyklu zn. Jawa ev.č. X. XX-XX, v dôsledku čoho došlo k zrážke oboch vozidiel, následkom čoho spolujazdec na motocykli V. H. zomrel. V. P., ktorý viedol motocykel, utrpel zranenia. Žalovanému bolo zistené 1,65 promile alkoholu v krvi. Za svoje konanie bol žalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 1T/16/99 zo dňa 18. 11. 1999, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04. 12. 1999. V rámci dolikvidácie poistnej udalosti č. 0292811124 zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ev. č. X. XX-XX vyplatil žalobca poistné plnenie v tejto výške:

- dňa 14. 04. 2016 sumu 863,40 eura - refundácia náhrady škody Sociálnej poisťovni, ktorá jej vznikla vyplatením dávok dôchodkového poistenia (formou invalidného dôchodku p. V. P.A. vo výške 1.726,80 eura za obdobie 01. 01. 2015 - 31. 12. 2015. Od výšky uplatnenej škody bola odpočítaná 50% - ná spoluvina na strane poškodeného V. P.,

- dňa 14. 04. 2016 sumu 623,40 eura - refundácia náhrady škody Sociálnej poisťovni, ktorá jej vznikla vyplatením dávok dôchodkového poistenia (formou sirotského dôchodku) p. D. O. vo výške 1.246,80 eura za obdobie 01. 01. 2015 - 31. 12. 2015,

- dňa 16. 03. 2017 sumu 869,40 eura - refundácia náhrady škody Sociálnej poisťovni, ktorá jej vznikla vyplatením dávok dôchodkového poistenia (formou invalidného dôchodku p. V. P. vo výške 1.738,80 eura za obdobie 01. 01. 2016 - 31. 12. 2016. Od výšky uplatnenej škody bola odpočítaná 50% - ná spoluvina na strane poškodeného V. P.,

- dňa 16. 03. 2017 sumu 627 eur - refundácia náhrady škody Sociálnej poisťovni, ktorá jej vznikla vyplatením dávok dôchodkového poistenia (formou sirotského dôchodku) p. D. O. vo výške 1.254 eur za obdobie 01. 01. 2016 - 31. 12. 2016.

Zo zákonného poistenia motorového vozidla ev. č. LVB XX-XX tak bolo vyplatené poistné plnenie vo výške 2.983,20 eura a v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 423/1991 Zb. ktorou sa ustanovuje

rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, si voči žalovanému uplatnili postih vo výške 100%.

2. Súd vo veci samej najskôr rozhodol platobným rozkazom zo dňa 24. 04. 2019 č.k. 14C/9/2019-37.

3. Proti tomuto platobnému rozkazu podal v zákonnej lehote odôvodnený odpor žalovaný, namietajúc, že od roku 1998 pravidelne mesačne odvádza Sociálnej poisťovni dávky, týkajúce sa poistnej udalosti č. 0292811124. Okrem toho uviedol, že zarába mesačne 480 eur, a preto žiadal o vyjadrenie sa k tomu, akým spôsobom žalobca vypočítal poistné plnenie vo výške 2.983,20 eura. Taktiež poukázal na to, že na Okresnom súde Levice pod č.k. 7C/405/2015-75 bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi 1.459,80 eura a náhradu trov konania vo výške 87,50 eura, a to v mesačných splátkach po 50 eur počnúc dňom 01. 07. 2016 vždy do 25. teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám žalobcu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vytkol, že do podania odporu mu Sociálna poisťovňa neposlala vyúčtovanie, ako ani neexistuje žiadny právny dôvod na to, aby žalobca so žalovaným takto zaobchádzal. Uvedené považoval za protiústavné, konkrétne poukázal na čl. 12 ods. 2 Ústavy SR a navrhol, aby súd vo veci nariadil pojednávanie.

4. Uznesením zo dňa 15. 05. 2019 č.k. 14C/9/2019-55 súd zrušil platobný rozkaz a v zmysle § 167 ods. 3 CSP uznesením zo dňa 15. 05. 2019 č.k. 14C/9/2019-57 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia sa vyjadril k odporu žalovaného, uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť).

5. Žalobca vo svojom vyjadrení potvrdil, že žalovaný v zmysle rozsudku OS LV sp. zn. 7C/405/2015 naozaj pravidelne mesačne splácal istinu a aktuálne je celá pohľadávka prisúdená žalobcovi predmetným rozsudkom už uhradená. Rozsudok OS LV sp. zn. 7C/405/2015 sa týkal vyplateného poistného plnenia - refundácia náhrady škody Sociálnej poisťovni, ktorá jej vznikla vyplatením dávok dôchodkového poistenia p. P. (formou invalidného dôchodku) a p. O. (formou sirotského dôchodku) za obdobie od 01. 01. 2014 do 31. 12. 2014. Zároveň poukázal na to, že platobným rozkazom č.k. 14C/9/2019-37 zo dňa 24. 04. 2019 bol žalovaný zaviazaný zaplatiť istinu 2.983,20 eura, ktorá sa týka poistného plnenia - refundácie náhrady škody Sociálnej poisťovni, ktorá jej vznikla vyplatením dávok dôchodkového poistenia p. P. (formou invalidného dôchodku) a p. O. (formou sirotského dôchodku) za obdobie od 01. 01. 2015 do 31. 12. 2016. Z výpisu z účtu bolo zrejmé, že ide o poistné plnenia vyplatené dňa 14. 04. 2016 a 16. 03. 2017, pričom tieto sumy neboli žalovaným ani čiastočne uhradené. Zároveň poukázal na platobný rozkaz Okresného súdu Levice sp. zn. 15Ro/334/2014 zo dňa 14. 04. 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14. 07. 2015 a ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 9.485,44 eura spolu s úrokom z omeškania 5,25% ročne zo sumy 7.367,03 eura od 28. 03. 2014 do zaplatenia a 5,15% ročne zo sumy 2.118,41 eura od 25. 06. 2014 do zaplatenia a zaplatiť trovy konania v sume 569 eura, pričom táto pohľadávka nebola do podania vyjadrenia uhradená. Zároveň poukázal na to, že žalovaný ako vodič motorového vozidla zn. VAZ 2103 ev. č. X. XX-XX zapríčinil dňa 19. 07. 1998 dopravnú nehodu, v dôsledku čoho zomrel V. H. a V. P. utrpel zranenia. Žalovanému bolo zistené 1,65 promile alkoholu v krvi. Vzhľadom k uvedenému žalobca pravidelne refunduje na základe vyúčtovania Sociálnej poisťovni vyplatené dávky dôchodkového zabezpečenia formou invalidného dôchodku p. P. a formou sirotského dôchodku p. O.. Sociálna poisťovňa v pravidelných ročných intervaloch zasiela žalobcovi, ale aj žalovanému výzvu na dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť škodu, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatom dôchodkových dávok. Žalobca si z každej novej dolikvidácie uplatňuje voči žalovanému postih v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 423/1991 Zb., nakoľko spôsobil škodu po požití alkoholického nápoja a bol mu v krvi zistený obsah alkoholu vo výške 0,30 promile.

6. V zmysle uznesenia podľa § 167 ods. 4 CSP žalovaný uviedol, že nemá ďalšie skutočnosti ani dôkazy.

7. Následne súd vec prejednal na nariadených pojednávaniach a to v prítomnosti zástupcu žalobcu a žalovaného, ktorý sa k veci na pojednávaniach vyjadrili.

8. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový a právny stav:

9. Trestným rozkazom vydaným Okresným súdom v Leviciach dňa 18. 11. 1999 bol žalovaný a tiež V. P. uznaný za vinných, že 19. 07. 1998 o 18.15 h. v Šahách, okres Levice, na ceste č. 66, v kilometri

2,00 obvinený žalovaný po požití presne nezisteného množstva alkoholických nápojov, ktoré sa u neho prejavilo ako 1,65 promile alkoholu v krvi, viedol smerom zo stredu mesta k štátnej hranici osobné auto značky VAZ 2103, ŠPZ X. XX-XX tak neopatrne, že v križovatke s cestou č. 527 pri odbočovaní doľava nedal prednosť v jazde protiidúcemu motocyklu značky JAWA 175, ŠPZ X. XX-XX, vedenému obvineným V. P. po požití presne nezisteného množstva alkoholických nápojov, ktoré sa u neho prejavili ako 1,15 promile alkoholu v krvi, rýchlosťou 71 km/h v dôsledku čoho došlo k zrážke oboch vozidiel, pri ktorom spolujazdec na motocykli V. H. utrpel zlomeninu klenby a spodiny lebečnej so zmliaždením mozgového tkaniva a jeho vytekaním cez nos, zlomeninu 3. a 4. rebra vľavo, zlomeninu ľavej stehnovej kosti a kožné odreniny a podliatiny na tele, ktorému zraneniu dňa 20. 07. 1998 v NSP Šahy podľahol. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 04. 12. 1999.

10. Výzvou č. 17/2016 zo dňa 22. 03. 2016 bol žalovaný vyzvaný Sociálnou poisťovňou na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť škodu, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatom dôchodkových dávok p. V. P. z dôchodkového poistenia formou invalidného dôchodku vo výške 1.726,80 eura za obdobie od 01. 01. 2015 do 31. 12. 2015, pričom v zmysle právoplatného súdneho rozhodnutia náhrada škody sa delí rovnakým dielom na sumu 863,40 eura. Uvedené vyplynulo aj z potvrdenia o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia a tiež rozpisu vyplatených dávok.

11. Výzvou č. 41/2016 zo dňa 23. 03. 2016 bol žalovaný vyzvaný Sociálnou poisťovňou na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť škodu, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatom dôchodkových dávok p. D. O. z dôchodkového poistenia formou sirotského dôchodku vo výške 1.246,80 eura za obdobie od 01. 01. 2015 do 31. 12. 2015, pričom v zmysle právoplatného súdneho rozhodnutia náhrada škody sa delí rovnakým dielom na sumu 623,40 eura. Uvedené vyplynulo aj z potvrdenia o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia a tiež rozpisu vyplatených dávok.

12. Žalobca podaním zo dňa 13. 04. 2016 zaslal Sociálnej poisťovni oznámenie o poukázaní náhrady škody a tiež zaslal žalovanému oznámenie o platbe, ako aj uvedené preukázal výpisom z účtu zo dňa 14. 04. 2016 a zo dňa 14. 04. 2016.

13. Následne podaním zo dňa 14. 04. 2016 žalobca zaslal žalovanému žiadosť o úhradu predmetnej sankcie, sumy vo výške 1.486,80 eura, do 7 dní od doručenia listu a to v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. MF SR č. 423/1991 Zb. Žalovaný výzvu prevzal dňa 18. 04. 2016.

14. Výzvou č. 50/2017 zo dňa 21. 02. 2017 bol žalovaný vyzvaný Sociálnou poisťovňou na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť škodu, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatom dôchodkových dávok p. V. P. z dôchodkového poistenia formou invalidného dôchodku vo výške 1.738,80 eura za obdobie od 01. 01. 2016 do 31. 12. 2016, pričom v zmysle právoplatného súdneho rozhodnutia náhrada škody sa delí rovnakým dielom na sumu 869,40 eura. Uvedené vyplynulo aj z potvrdenia o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia a tiež rozpisu vyplatených dávok.

15. Výzvou č. 55/2017 zo dňa 22. 02. 2017 bol žalovaný vyzvaný Sociálnou poisťovňou na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť škodu, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatom dôchodkových dávok p. D. O. z dôchodkového poistenia formou sirotského dôchodku vo výške 1.254 eur za obdobie od 01. 01. 2016 do 31. 12. 2016, pričom v zmysle právoplatného súdneho rozhodnutia náhrada škody sa delí rovnakým dielom na sumu 627 eura. Uvedené vyplynulo aj z potvrdenia o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia a tiež rozpisu vyplatených dávok.

16. Žalobca podaním zo dňa 15. 03. 2017 zaslal Sociálnej poisťovni oznámenie o poukázaní náhrady škody a tiež zaslal žalovanému oznámenie o platbe, ako aj uvedené preukázal výpisom z účtu zo dňa 16. 03. 2017 a zo dňa 13. 03. 2017.

17. Následne podaním zo dňa 16. 03. 2017 žalobca zaslal žalovanému žiadosť o úhradu predmetnej sankcie, sumy vo výške 1.496,40 eura, do 7 dní od doručenia listu a to v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. MF SR č. 423/1991 Zb. Žalovaný výzvu prevzal dňa 20. 03. 2017.

18. Zo spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 15Ro/334/2014 súd zistil, že predmetom sporu bola žaloba o zaplatenie 9.485,44 eura s príslušenstvom, predmetom ktorej bolo vyplácanie škody v zmysle poisťovej udalosti č. 0292811124 a to dňa 11. 05. 2010 v sume 1.578,60 eura, dňa 16. 05. 2011 v sume 745,80

eura, dňa 23. 11. 2011 v sume 1.627,20 eura, dňa 02. 05. 2012 v sume 759,60 eura, dňa 07. 06. 2012 v sume 1.657,80 eura, dňa 19. 06. 2013 v sume 784,80 eura, dňa 20. 06. 2013 v sume 1.713,60 eura, dňa 28. 04. 2014 v sume 820,20 eura, dňa 02. 05. 2014 v sume 1.298,21 eura, pričom uviedli, že poistné plnenie budú pravdepodobne vyplácať aj naďalej. Proti žalovanému si uplatnili postih vo výške 100% z vyplatených poistných plnení spolu v sume 10.986,81,62 eura, pričom ku dňu podania žaloby bol proti žalovanému uplatnený postih v celkovej výške 21.857,40 eura, ktorý postupne splácal a vždy po uplatnení ďalšej sumy uznal aktuálny nedoplatok, pričom naposledy tak urobil v roku 2013, keď uznal sumu 7.967,03 eura, avšak ju neuhradil, a preto nedoplatok predstavoval sumu 7.367,03 eura. Ďalšia uplatnená suma, ktorú už neuznal, bola v roku 2014 vo výške 2.118,41 eura, čo spolu predstavovalo sumu 9.485,44 eura. Z uvedeného spisu vyplývalo, že bol uplatnený postih na základe výziev za obdobie od 01. 01. 2009 do 31. 12. 2013, z ktorých časť žalovaný dobrovoľne uhradil a vo zvyšnom rozsahu súd rozhodol platobným rozkazom zo dňa 14. 04. 2015 č.k. 15Ro/334/2014-84, právoplatný, čo do istiny dňa 14. 07. 2015, pričom táto suma zostala neuhradená.

19. Rovnako tak zo spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 7C/405/2015 súd zistil, že predmetom sporu bola žaloba o zaplatenie sumy 1.459,80 eura s príslušenstvom, ktorej základom bola výzva č. 23/2015 na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť Sociálne poisťovni škodu, ktorá vznikla výplatou dôchodkových dávok p. D. O. z dôchodkového poistenia formou sirotského dôchodku vo výške 1.225,20 eura za obdobie od 01. 01. 2014 do 31. 12. 2014 v 1 v sume 612,60 eura a výzva č. 9/2015 na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť Sociálnej poisťovni škodu, ktorá vznikla výplatou dôchodkových dávok p. V. P. z dôchodkového poistenia formou invalidného dôchodku vo výške 1.694,40 eura za obdobie od 01. 01. 2014 do 31. 12. 2014 v 1 v sume 847,20 eura, pričom v konaní bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 20. 05. 2016 č.k. 7C/405/2015-75 tak, že súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.459,80 eura počnúc dňom 10. 03. 2014 až do zaplatenia zastavil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.459,80 eura a náhradu trov konania vo výške 87,50 eura a to v mesačných splátkach po 50 eur počnúc dňom 01. 07. 2016 vždy do 25-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám žalobcu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02. 08. 2016 a zo strany žalovaného bol v plnom rozsahu aj vykonaný a to dobrovoľnou úhradou.

20. Okrem toho žalovaný vyhlásením o uznaní dlhu zo dňa 20. 03. 2019 uznal svoj dlh - dolikvidáciu vo výške 1.536 eur a zaviazal sa ju splácať vo výške 50 eur, pričom prvú splátku uhradil v mesiaci apríl 2019. Išlo o záväzok, ktorý vznikol na základe výzvy č. 57/2018, ktorou bol žalovaný vyzvaný na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť Sociálnej poisťovni škodu, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatou dôchodkových dávok p. V. P., J.. XX. XX. XXXX z dôchodkového poistenia formou invalidného dôchodku vo výške 1.786,80 eura za obdobie od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2017, z toho 1 predstavuje sumu k úhrade 893,40 eura. A tiež výzvy č. 27/2018, ktorou bol žalovaný vyzvaný na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť Sociálnej poisťovni škodu, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatou dôchodkových dávok p. H. H. J.. XX. XX. XXXX z dôchodkového poistenia formou sirotského dôchodku vo výške 1.285,20 eura za obdobie od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2017, z toho 1 predstavuje sumu k úhrade 642,60 eura. Na preukázanie bolo predložené aj potvrdenie o výške vyplatených dávok dôchodkového poistenia, výzva žalovanému a tiež žiadosť žalovaného o splátkový kalendár.

21. Žalovaný úhrady preukázal potvrdeniami o úhradách vo výške 50 eur v prospech žalobcu za roky 2005, 2006, 2007, 2008, 2016, 2017, 2018, 2019 (č.l. 44 - 53 spisu).

22. Ohľadom majetkových pomerov žalovaného súd zistil, že v čase od 22. 10. 2018 do 27. 01. 2019 bol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie a od 28. 01. 2019 je zamestnaný a to na dobu určitú do 31. 12. 2019, pričom jeho mzda za obdobie od január do júla 2019 bola vo výške 3.409,67 eur, t.j. v priemere 487,10 eura mesačne, výdavky uviedol cestovné do práce 1,20 eura denne (26,40 eura mesačne), mobil 8 eur mesačne, životná poisťka 18 eur mesačne, úhrada poisťovni za nehodovú udalosť 50 eur, okrem toho dodal, že býva v rodinnom dome, ktorého vlastníkom je družkina matka a na plyn prispieva 62,50 eura, za elektrinu 28,50 eura, vodné a stočné 3,50 eura, digi 17,23 eura, poisťka na dom 31,84 eura a za lieky má výdavky 7 eur mesačne. Rovnako tak v konaní bolo preukázané, že nevlastní žiadne nehnuteľnosti, ako ani motorové vozidlo.

23. Z interného potvrdenia žalobcu o pohľadávke voči žalovanému k 30. 09. 2019 vyplývalo, že prvé uplatnenie bolo 04. 06. 2008, návrh 20.957,39 eura, vymáhané 28.754,40 eura (zahnutá aj sporná

suma), uznané 22.864,46 eura, uhradené 12.245,72 eura, odpustené 1.988,74 eura, celkový zostatok 14.519,94 eura (zahnutá aj sporná suma), uznaný zostatok 10.618,74 eura (t.j. suma, ktorú žalovaný ešte v zmysle rozhodnutí súdov, resp. dobrovoľného uznania uhradí).

24. Podľa § 826 Občianskeho zákonníka, ak poistený spôsobí škodu následkom požitia alkoholu alebo návykových látok, má poisťiteľ proti nemu právo na primeranú náhradu toho, čo za neho plnil.

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 423/1991 Zb., ktorou sa ustanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, má poisťovňa proti poistenému právo na náhradu súm, ktoré vyplatila z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak poistený spôsobil škodu po požití alkoholického nápoja, ak bol zistený v krvi obsah alkoholu vo výške 0,30 promile alebo návykovej látky alebo lieku označeného zákazom viesť motorové vozidlo.

26. Podľa § 28 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, práva a povinnosti Slovenskej poisťovne, a.s. vzniknuté zo zákonného poistenia prechádzajú 1. januárom 2002 na Slovenskú kanceláriu poisťovateľov. Tieto práva a povinnosti vykonáva v mene a na účet kancelárie Slovenská poisťovňa, a.s.

27. Od 18. 12. 2002 došlo k zmene obchodného mena zo Slovenskej poisťovne, a.s., na Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s.

28. Regresná náhrada má plniť výchovný a nie likvidačný účel, a má zohľadniť okolnosti, za ktorých došlo k vzniku škody. Primeranosť náhrady možno ustáliť skúmaním výšky sumy vyplatenej z titulu poistenia (pri zohľadnení, či ide o sumu konečnú alebo o sumu, ktorá sa v budúcnosti bude zvyšovať), zohľadnením okolností, za ktorých škoda vznikla, a tiež skúmaním osobných, zárobkových a majetkových pomerov toho, kto škodu spôsobil. Až posúdením týchto troch komponentov možno dospieť k záveru o tom, či regresná náhrada je primeraná. Aplikácia dvoch komponentov - výšky plnenia a miery jej percentuálneho zníženia a okolností, za ktorých došlo ku škode - nie je dostatočným podkladom pre záver o primeranosti regresnej náhrady. Je nevyhnutné aplikovať súčasne aj tretí komponent, t.j. konkrétne pomery toho, kto škodu spôsobil, lebo len tak možno dosiahnuť účel regresnej náhrady. Skúmanie pomerov toho, kto škodu spôsobil, umožní primerane určiť výšku regresnej náhrady tak, aby plnila výchovný (odstrašujúci) účinok, a vyhnúť sa tomu, aby výška regresnej náhrady nebola príliš nízka - keď nenaplní svoj účel a na druhej strane, aby nebola (ekonomicky) likvidačná (nález Ústavného súdu SR z 31. 01. 2019 sp. zn. IV. ÚS 377/2018).

29. Nad rámec veci ústavný súd dodal, že v závislosti od konkrétnych okolností by bolo ústavne akceptovateľné aplikovať aj podporné komponenty, prípadne modifikované postupy pri určení primeranej regresnej náhrady, napr. zohľadnenie priemernej prípadne minimálnej mzdy v hospodárstve v prípade nemožnosti riadneho zistenia pomerov, kontumačné určenie výšky regresnej náhrady (t. j. bez ohľadu na pomery toho, kto škodu spôsobil) pri zjavne špekulatívnom a zneužívajúcom prístupe pri preukazovaní svojich pomerov tým, kto škodu spôsobil.

30. Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac zistený skutkový stav a prihliadnuc na nález Ústavného súdu SR z 31. 01. 2019 sp. zn. IV. ÚS 377/2018, súd dospel k záveru, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Mal pritom za to, že skúmaním troch komponentov a to výšky sumy vyplatenej z titulu poistenia, a to pri zohľadnení toho, že ide o sumu, ktorá sa v budúcnosti bude zvyšovať, zohľadnení okolností, za ktorých škoda vznikla, a tiež skúmaním osobných, zárobkových a majetkových pomerov toho, kto škodu spôsobil, dospel k záveru, že žalovaná suma nespĺňa zákonom stanovenú definíciu primeranosti regresnej náhrady. Prihliadol pritom na to, že ide o sumu, ktorá sa v budúcnosti bude zvyšovať, pričom k 30. 09. 2019 táto suma spolu aj so žalovanou sumou predstavovala sumu 28.754 eur, z ktorej bola žalovaným dobrovoľne uznaná, resp. súdnymi rozhodnutiami právoplatne priznaná suma 22.864,46 eura a z tejto sumy už žalovaný uhradil sumu 12.245,72 eura, pričom mu zostala uhradiť suma 10.618,74 eura, ktorú žalovaný dobrovoľne spláca v splátkach po 50 eur mesačne a to v zmysle vyhlásenia o uznaní dlhu vo výške 1.536 eur. Okrem toho súd zistil, že v tejto sume je započítaná aj suma priznaná právoplatným platobným rozkazom Okresného súdu Levice zo dňa 14. 04. 2015 č.k. 15Ro/334/2014-84, znejúcim na sumu 9.485,44 eura s príslušenstvom, ktorú však žalovaný

dobrovoľne nezačal hradiť, nakoľko vykonáva úhrady sumy 1.536 eur vo výške 50 eur, preto táto suma priznaná rozhodnutím súdu predstavuje ďalší exekučný titul, ktorý s poukazom na majetkové pomery žalovaného a s prihliadnutím na sumu 2.983,20 eura, ktorá je predmetom daného sporu, predstavuje už teraz neprimeraný zásah do majetkových pomerov žalovaného, čo popiera výchovný účinok, ale má na žalovaného likvidačný účinok. Okrem toho súd prihliadol aj na to, že z celkovej vymáhanej sumy 28.754,40 eura bola odpustená len suma 1.988,74 eura a návrh predstavovala suma 20.957,39 eura, čo s poukazom na už uznanú sumu vo výške 22.864,45 eura, je nižšia suma. Ďalej na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že nebolo v danej veci sporu o tom, že žalovaný bol trestným rozkazom vydaným Okresným súdom v Leviciach dňa 18. 11. 1999 spolu s V.G. P. uznaný za vinných, že dňa 19. 07. 1998 o 18.15 h. v Šahách, okres Levice, na ceste č. 66, v kilometri 2,00 obvinený žalovaný po požití presne nezisteného množstva alkoholických nápojov, ktoré sa u neho prejavilo ako 1,65 promile alkoholu v krvi, viedol smerom zo stredu mesta k štátnej hranici osobné auto značky VAZ 2103, ŠPZ X. XX-XX tak neopatrne, že v križovatke s cestou č. 527 pri odbočovaní doľava nedal prednosť v jazde protiidúcemu motocyklu značky JAWA 175, ŠPZ X. XX-XX, vedenému obvineným V. P. po požití presne nezisteného množstva alkoholických nápojov, ktoré sa u neho prejavili ako 1,15 promile alkoholu v krvi, rýchlosťou 71 km/h v dôsledku čoho došlo k zrážke oboch vozidiel, pri ktorom spolujazdec na motocykli V. H. utrpel zlomeninu klenby a spodiny lebečnej so zmliaždením mozgového tkaniva a jeho vytekaním cez nos, zlomeninu 3. a 4. rebra vľavo, zlomeninu ľavej stehnovkej kosti a kožné odreniny a podliatiny na tele, ktorému zraneniu dňa 20. 07. 1998 v NSP Šahy podľahol. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 04. 12. 1999. Teda v konaní nebola pochybnosť o tom, že žalovaný spôsobil škodu po požití alkoholického nápoja a mal zistené množstvo 1,65 promile alkoholu v krvi, teda vznikol žalobcovi nárok na regresnú náhradu. Rovnako tak v konaní neboli zo strany žalobcu namietané zistené majetkové pomery žalovaného, ktorý súdu preukázal, že v čase od 22. 10. 2018 do 27. 01. 2019 bol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie a od 28. 01. 2019 je zamestnaný a to na dobu určitú do 31. 12. 2019, pričom jeho mzda za obdobie od januára do júla 2019 bola vo výške 3.409,67 eur, t.j. v priemere 487,10 eura mesačne, výdavky uviedol cestovné do práce 1,20 eura denne (26,40 eura mesačne), mobil 8 eur mesačne, životná poisťka 18 eur mesačne, úhrada poisťovni za nehodovú udalosť 50 eur. Okrem toho dodal, že býva v rodinnom dome, ktorého vlastníkom je družkina matka a na plyn prispieva 62,50 eura, za elektrinu 28,50 eura, vodné a stočné 3,50 eura, digi 17,23 eura, poisťka na dom 31,84 eura a za lieky má výdavky 7 eur mesačne. Rovnako tak v konaní bolo preukázané, že nevlastní žiadne nehnuteľnosti, ako ani motorové vozidlo a tiež žalovaný vyhlásil, že nie je vlastníkom žiadneho účtu v banke, s čím žalobca súhlasil a nežiadal uvedenú skutočnosť preveriť dopytom na jednotlivé bankové inštitúcie. Rovnako tak žalobca v konaní nepoprel existenciu nálezu Ústavného súdu SR, avšak v tomto ohľade namietal to, že nemá možnosť overovať si majetkové pomery poisťníkov, ktorý spôsobili škodu porušením zákonnej povinnosti, preto naďalej zotrval na celom žalobnom návrhu. V tomto ohľade súd poukazuje na to, že aj na túto situáciu myslel Ústavný súd SR vo svojom náleze, citovanom vyššie, keď nad rámec veci dodal, že v závislosti od konkrétnych okolností by bolo ústavne akceptovateľné aplikovať aj podporné komponenty, prípadne modifikované postupy pri určení primeranej regresnej náhrady, napr. zohľadnenie priemernej prípadne minimálnej mzdy v hospodárstve v prípade nemožnosti riadneho zistenia pomerov, kontumačné určenie výšky regresnej náhrady (t. j. bez ohľadu na pomery toho, kto škodu spôsobil) pri zjavne špekulatívnom a zneužívajúcom prístupe pri preukazovaní svojich pomerov tým, kto škodu spôsobil. Uvedené však nebol daný prípad, v rámci ktorého boli preukázané nielen okolnosti vzniku nároku žalobcu na regresnú náhradu, ale aj majetkové pomery žalovaného. Spor v danom prípade bol len ohľadom určenia primeranej výšky regresnej náhrady, pričom súd bol povinný prihliadať aj na to, že ide sumu, ktorá nie je konečná a každoročne bude narastať o výšku invalidného dôchodku p. V. P., pričom v roku 2017 išlo o sumu 893,40 eura a o výšku sirotského dôchodku p. H. H., pričom v roku 2017 išlo o sumu 642,60 eura, preto súd mal za to, že primeraná výška regresnej náhrady v takomto prípade by bola v takej výške, aby ju žalovaný dokázal počas jedného kalendárneho roku uhradiť bez ohrozenia svojej výživy a taktiež neprimeraného zásahu do jeho majetkových pomerov, pretože ako vyplynulo z nálezu Ústavného súdu SR regresná náhrada má mať výchovný vplyv a nie likvidačný. Následne súd zohľadniac vyššie uvedené, t.j. okolnosti, za ktorých došlo k vzniku škody, výšku sumu vyplatenú z titulu poistenia a tiež osobné, zárobkové a majetkové pomery toho, kto škodu spôsobil, dospel k záveru, že regresná náhrada v žalovanom rozsahu nie je primeraná. V tomto ohľade súd dodáva, že aj keby bola v zákone stanovená možnosť moderovania regresnej náhrady súdom, ani v takom prípade súd nevzhladol dôvod na jej moderovanie a to s poukazom na to, že k 30. 09. 2019 bola uznaná a ešte neuhradená suma vo výške 10.618,74 eura, z ktorej suma 9.485,44 eura nebola hradená ešte vôbec a zo sumy 1.536 eur zostalo uhradiť sumu 1.133,30 eura, ktorú bude žalovaný v splátkach po 50 eur hradiť ešte 23 mesiacov a následne mu vznikne povinnosť, resp. zároveň s touto splátkou

vykonávať splátky aj na úhradu sumy 9.485,44 eura, ktorú ak by hradil po 50 eur mesačne, uvedená suma bude uhradená za 190 mesiacov, čo súd považoval za dostatočne vysokú regresnú náhradu, aby plnila výchovný účinok pre žalovaného, prihliadnúc pritom tiež na to, že plnenie na regresnú náhradu bude vznikať aj ďalej do budúcnosti a žalovanému po úhradách bývania, dobrovoľnej regresnej náhrady, cestovania do práce a na lieky zostáva suma cca 230 eur, z ktorej bude povinný hradiť ešte aj sumu 9.485,44 eura, preto v čase rozhodovania súdu ďalšie navýšenie už uznanej regresnej náhrady súd hodnotil za neprimerané a pre žalovaného likvidačné.

31. Navyiac, pozornosti súdu neušlo, že sám žalovaný v rámci svojich bežných výdavkov uvádzal sumu 50 eur, ktorú mesačne dobrovoľne vynakladal na plnenie v zmysle regresnej náhrady, teda aj v tomto ohľade bol splnený výchovný vplyv.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto súd žalobu žalobcu zamietol.

33. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako úspešnej strane sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania (žaloba bola zamietnutá) a to i napriek tomu, že v spore bol v plnom rozsahu úspešný, majúci pritom za to, že mu žiadne trovy konania nevznikli a výrok o priznaní nároku na náhradu trov konania by bol nehospodárny a tiež akademický.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Levice písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.